

Brusel 18. června 2026
(OR. en)

10802/26

COPEN 236
CT 82
DROIPEN 114
JAI 849

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	17. června 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 277 final
Předmět:	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o hodnocení směrnice (EU) 2018/1673 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 277 final.

Příloha: COM(2026) 277 final

V Bruselu dne 17.6.2026
COM(2026) 277 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o hodnocení směrnice (EU) 2018/1673 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz

{SWD(2026) 148 final}

1. ÚVOD

Směrnice (EU) 2018/1673 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (dále jen „směrnice“) byla přijata Evropským parlamentem a Radou dne 23. října 2018 a vstoupila v platnost dne 2. prosince 2018. Směrnice posiluje reakce donucovacích a justičních orgánů na praní peněz, podporuje přeshraniční spolupráci v rámci EU i na mezinárodní úrovni a doplňuje širší legislativní rámec pro předcházení praní peněz.

Směrnice se vztahuje na 25 členských států; Irsko a Dánsko jí nejsou vázány. Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu uplynula dne 3. prosince 2020.

Směrnice stanoví minimální pravidla pro činnosti, které musí být ve všech členských státech považovány za trestné činy praní peněz (tj. převod nebo přeměna majetku pocházejícího z trestné činnosti, skrývání nebo zastírání jeho nezákonného původu nebo získávání, držení nebo používání majetku s vědomím jeho trestného původu), a odpovídající sankce za tyto činy. Směrnice specifikuje trestné činnosti, jež představují predikativní trestné činy pro praní peněz, tj. trestné činy, z nichž pocházejí peníze, které jsou předmětem praní peněz. Mezi novinky, které směrnice zavádí, patří možnost stíhat praní peněz, aniž by bylo nutné odsouzení za predikativní trestný čin a aniž by orgány musely prokázat všechny znaky predikativního trestného činu (tzv. „samostatné praní peněz“). Umožňuje rovněž stíhání a odsouzení za praní peněz, kterého se dopustil pachatel trestné činnosti, z níž tento majetek pochází (tzv. „samopraní“). Směrnice obsahuje pravidla, jež objasňují, který členský stát je příslušný k trestnímu stíhání v přeshraničních případech. Dále stanoví minimální pravidla pro tresty a další sankce, které se vztahují na fyzické i právnické osoby, včetně „přítěžujících okolností“.

Tato zpráva je odpovědí na požadavek čl. 14 druhého pododstavce směrnice, který vyžaduje, aby Evropská komise předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která posuzuje přidanou hodnotu směrnice v oblasti boje proti praní peněz a rovněž její dopad na základní práva a svobody.

Tato zpráva o hodnocení navazuje na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění – požadovanou podle čl. 14 prvního pododstavce – a posuzuje, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí. Zpráva o provádění ukázala, že provedení směrnice je sice v zásadě v souladu s požadavky, ale přetrvávají některé nedostatky a nesrovnalosti, jako například nesprávné provedení ustanovení o přítěžujících okolnostech v některých členských státech. Zpráva o hodnocení je uvedena v příloze.

Podrobná zjištění uvedená v hodnocení, jakož i použité metodika jsou prezentovány v pracovním dokumentu útvarů Komise přiloženém ke zprávě.

Tato směrnice je součástí širšího souboru nástrojů proti financování trestné činnosti, který je, jak je zdůrazněno v Evropské strategii vnitřní bezpečnosti (ProtectEU), ústředním prvkem boje proti organizované trestné činnosti. Konfiskace zisků z trestné činnosti má i nadále zásadní význam pro rozbití organizovaných zločineckých skupin a klíčovým krokem v tomto ohledu je účinné provádění právních předpisů EU o boji proti finanční trestné činnosti a podpoře vymáhání majetku.

2. SOUVISLOSTI

Obecným cílem směrnice je posílit reakce justičních a donucovacích orgánů na praní peněz ve všech členských státech. Ačkoli všechny členské státy považují praní peněz za trestný čin, existují značné rozdíly, pokud jde o způsob vymezení trestného činu, rozsah predikativních trestných činů a příslušné sankce. Předchozí rámec nebyl dostatečně soudržný a komplexní, což snižovalo jeho účinnost a umožňovalo pachatelům trestných činů a teroristům využívat slabších vnitrostátních systémů. V zájmu naplnění těchto potřeb zavedla směrnice **společný rámec EU pro kriminalizaci praní peněz a posílení reakce justičních a donucovacích orgánů**. Jeho celkovým cílem je posílit režim EU proti praní peněz prostřednictvím trestního práva.

V této souvislosti byly vytyčeny specifické cíle:

- zajištění účinné kriminalizace praní peněz v celé EU,
- zavedení jasných a jednotných definic predikativních trestných činů,
- stanovení důsledných a přiměřených trestů a sankcí,
- posílení spolupráce a výměny informací mezi členskými státy.

Mezi očekávané dopady směrnice patří:

- účinnější vyšetřování a stíhání pachatelů trestného činu praní peněz prostřednictvím přijetí harmonizovaných předpisů v oblasti trestných činů, trestů a sankcí,
- zvýšená ochrana občanů EU a vnitřního trhu před hrozbami organizované trestné činnosti a financování terorismu, a to díky dostupnosti účinných nástrojů, které orgánům umožňují vyšetřovat praní peněz a postavit pachatele, včetně právnických osob, před soud,
- účinnější a koordinovanější přeshraniční opatření proti praní peněz prostřednictvím posílené spolupráce a výměny informací mezi členskými státy,
- účinnější vyšetřovací nástroje, které mají orgány k dispozici při vyšetřování praní peněz,
- opatření k posílení konfiskace prostřednictvím lepšího vysledování, zajišťování a konfiskace výnosů z trestných činů praní peněz.

Tato zpráva o hodnocení se zabývá legislativním a praktickým uplatňováním směrnice, analyzovaným z hlediska účinnosti, efektivnosti, soudržnosti, přidané hodnoty Unie a relevance v souladu se zásadou zlepšování tvorby právních předpisů, jakož i jejího dopadu na základní práva a svobody, jak požaduje čl. 14 odst. 2 směrnice. Zpráva o hodnocení obsahuje také závěry a konkrétní doporučení pro budoucí opatření.

Hodnocení bylo provedeno s podporou externí studie¹, která zahrnovala sekundární výzkum, rozhovory, cílené konzultace, průzkumy atd. Konzultováno bylo široké spektrum zúčastněných stran, včetně agentur a orgánů EU, soudních orgánů, donucovacích orgánů, úřadů pro

¹ Odkaz na studii (čeká se na zveřejnění, bude doplněno po skončení ISC).

vyhledávání majetku z trestné činnosti, finančních zpravodajských jednotek, právních expertů, nevládních organizací, expertních skupin typu „think-tank“ a akademických institucí. Hodnocení se týká období od roku 2018 do roku 2025.

3. HLAVNÍ ZJIŠTĚNÍ

V tomto oddíle jsou uvedeny výsledky hodnocení, pokud jde o účinnost, efektivnost, soudržnost, přidanou hodnotu Unie a relevanci směrnice. Kromě toho oddíl předkládá výsledky hodnocení dopadu směrnice na základní práva a svobody, jak výslovně požaduje čl. 14 odst. 2 směrnice.

3.1. Účinnost

Pokud jde o **účinnost**, hodnocení konstatuje, že **směrnice významně přispěla k harmonizaci v oblasti trestných činů praní peněz a sankcí v členských státech** a poskytla odborníkům nové nástroje pro boj proti praní peněz. Tím, že směrnice zajišťuje kriminalizaci všech relevantních metod praní peněz z širokého okruhu trestných činů vytvářejících zisk, umožňuje orgánům účinněji vyšetřovat a stíhat všechny relevantní činnosti prováděné za účelem praní nelegálně získaných peněz. V tomto smyslu bylo zvláště důležité **zavedení nových konceptů, jako je samostatné praní peněz a samopraní**: takové jednání lze nyní stíhat ve všech členských státech.

V tomto ohledu soudní a donucovací orgány zdůraznily jasné výhody, zejména odstranění nutnosti prokázat predikativní trestný čin při stíhání praní peněz, což usnadnilo soudní řízení. Soudní orgány rovněž zdůraznily větší dosah trestního stíhání díky zavedení trestného činu samopraní. Tyto změny také podle soudních a donucovacích orgánů vedly ke **zvýšení odrazujícího účinku** právních předpisů týkajících se praní peněz.

Možnost stíhat právnické osoby a uplatňovat vyšší tresty v případech, kdy se povinné osoby² dopustí praní peněz, poskytuje orgánům možnost účinněji řešit složité systémy, které pachatelé trestných činů vytvářejí za účelem ukrytí svých nezákonných zisků, a tím **zvýšit ochranu vnitřního trhu** před hrozbami organizované trestné činnosti a financování terorismu, přičemž odborníci z praxe zdůrazňují odrazující účinek nezávislého trestního stíhání právnických osob odděleně od fyzických osob, jakož i přitěžujících okolností obecně.

Dalším aspektem, který zvýšil účinnost boje proti praní peněz, je **rozšíření vyšetřovacích nástrojů**, které jsou k dispozici pro vyšetřování trestných činů praní peněz. Zúčastněné strany uvedly, že povinnost stanovená směrnicí zpřístupnit pro vyšetřování praní peněz vyšetřovací techniky používané v případech organizované trestné činnosti, jakož i zvýšení maximálních trestů usnadnily přístup ke specializovaným nástrojům, jako je odposlech komunikace. To umožňuje sledovat finanční toky a umožňuje orgánům shromažďovat další důkazy, čímž se

² Viz zejména čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu (*Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73, poslední konsolidované znění k dispozici zde: [EUR-Lex – 02015L0849-20241230 – CS – EUR-Lex](#)*).

zvyšuje jejich schopnost odhalovat a rozbít zločinecké sítě a jejich finance, a tím se zvyšuje **ochrana občanů EU** před hrozbou organizované trestné činnosti.

Podle soudních orgánů a některých donucovacích orgánů navíc směrnice díky většímu sjednocení v oblasti trestných činů praní peněz v celé EU a jasnějším pravidlům určujícím zemi příslušnou k vedení vyšetřování a stíhání určitého případu celkově přispěla k **účinnějšímu a koordinovanějšímu přeshraničnímu postupu** proti praní peněz. Sbližováním právních rámců směrnice celkově umožnila orgánům z různých členských států „mluvit společným jazykem“: čím více se trestné činy a tresty v jednotlivých jurisdikcích podobají, tím snazší je pro ně přeshraniční spolupráce a uznávání rozsudků z jiného členského státu.

Účinnost směrnice je nicméně do jisté míry ovlivněna řadou problémů.

Jeden z problémů se týká nejednotného výkladu a uplatňování pojmu **samostatné praní peněz** v jednotlivých členských státech, což způsobuje právní nejistotu a problémy při vyšetřování a stíhání. Rozsah, v jakém musí být predikativní trestný čin prokázán, se v jednotlivých členských státech značně liší: v některých zemích musí orgány prokázat pouze určitou předchozí trestnou činnost, z níž majetek, který je předmětem praní peněz, pochází, zatímco v jiných zemích musí orgány jasně definovat predikativní trestný čin, a v některých případech dokonce určit místo a čas spáchání trestného činu (viz také strany 3–4 zprávy o provádění). Proto se účinnost směrnice při usnadňování stíhání samostatného praní peněz v jednotlivých zemích EU liší: je to důsledek nejasného znění směrnice, které umožňuje tak širokou škálu opatření přijatých za účelem provedení.

V právních rádech členských států se rovněž liší výklad **majetku, který může být předmětem praní peněz**. Přestože směrnice obsahuje všeobecnou definici majetku, která má zahrnovat všechny druhy činností souvisejících s praním peněz, právní předpisy některých členských států nepovažují ušetřené výdaje (např. daně neodvedené v důsledku spáchání daňového trestného činu) za majetek, který může být předmětem praní peněz. Považují za předmět trestného činu praní peněz pouze majetek, který představuje skutečné zvýšení majetku osoby, např. peníze získané trestným činem obchodování s drogami nebo slevou na dani. Tyto země vylučují z rozsahu majetku peníze, které byly ušetřeny nelegálním neodvedením daně z přidané hodnoty. To představuje značnou mezeru vzhledem k dopadu podvodů s DPH na veřejné rozpočty, které podle Europolu³ a Úřadu evropského veřejného žalobce⁴ stojí orgány pro vymáhání daní každoročně několik desítek miliard eur.

Dále je třeba poznamenat, že ustanovení týkající se určení **soudní příslušnosti pro trestné činy praní peněz** – konkrétně v případě, kdy je pachatel státním příslušníkem členského státu podle **čl. 10 odst. 1 písm. b)** – bylo provedeno odlišně, zejména pokud jde o požadavek **oboustranné trestnosti**⁵.

³ <https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf>.

⁴ Ve své výroční zprávě za rok 2024 EPPO zdůraznil, že podvody v oblasti DPH představují více než 53 % z celkové odhadované škody, která je předmětem šetření, přičemž škoda se odhaduje na 13,15 miliardy EUR: https://www.eppo.europa.eu/assets/annual-report-2024/pdfs/EPPO_Annual_Report_2024_en.pdf.

⁵ To je zásada, podle níž lze soudní příslušnost uplatnit pouze tehdy, pokud je dané jednání trestné jak ve státě, který vede trestní stíhání, tak ve státě, v němž bylo spácháno.

Konkrétní oblastí, v níž hodnocení nedospělo k závěru o účinnosti, je očekávaný dopad na posílení konfiskačních opatření, zejména v důsledku délky trestních řízení, což vedlo k nedostatečným údajům. Dále je třeba poznamenat, že směrnice v článku 9 odkazuje pouze na uplatňování směrnice 2014/42/EU o konfiskaci, která byla v roce 2024 nahrazena novou směrnicí o vymáhání a konfiskaci majetku. Proto lze tyto aspekty analyzovat pouze v hodnocení posledně uvedeného nástroje, které má Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě do 24. listopadu 2031.

3.2. Efektivnost

Pokud jde o **efektivnost**, posouzení nákladů a přínosů může být vzhledem k délce trestního řízení v případech praní peněz pouze předběžné. Proto se plný dopad směrnice v kvantitativním vyjádření (počet stíhání a odsouzení, objem zmrazeného a konfiskovaného majetku v těchto případech praní peněz) projeví až v příštích letech.

Zatímco názory zúčastněných stran byly smíšené (některé vyjádřily neutralitu; ostatní se rozcházeli v názoru na to, zda přínosy směrnice převažují nad souvisejícími náklady), vzhledem k nedostatku nahlášených údajů nebylo možné provést úplné posouzení nákladů, a to jak peněžních, tak z hlediska administrativní zátěže, v porovnání s výsledky, jako je počet stíhání a odsouzení a související objem zmrazeného a konfiskovaného majetku v těchto případech praní peněz. V každém případě většina členských států, které se zúčastnily konzultačních činností, uvedla nulové nebo minimální náklady na provádění a administrativní zátěž. To odráží povahu směrnice, která v podstatě vyžaduje změny trestního zákoníku nebo trestního řádu členských států, přičemž takové změny vnitrostátních právních předpisů znamenají pouze omezené dodatečné náklady. Některé další náklady, které směrnice přináší, představují školení pro justiční a donucovací orgány, zejména s ohledem na vyšetřování a stíhání nových forem praní peněz zavedených směrnicí. Zúčastněné strany obecně uvádějí, že směrnice poskytla orgánům nové nástroje k účinnějšímu vyšetřování a stíhání trestných činů praní peněz, přičemž náklady na provádění jsou uváděny jako omezené, což naznačuje celkově pozitivní účinek z hlediska efektivnosti.

3.3. Vnitřní a vnější soudržnost

Pokud jde o **vnitřní soudržnost**, hodnocení ukazuje, že jednotlivé složky směrnice při dosahování jejích cílů dobře spolupracují a že mezi jednotlivými ustanoveními směrnice nejsou žádné rozpory.

Vnější soudržnost se týká jak mezinárodní úrovně, tak úrovně EU.

V **mezinárodním** měřítku hodnocení konstatuje, že směrnice **není plně v souladu s Varšavskou úmluvou Rady Evropy**⁶, která obsahuje pravidla pro kriminalizaci praní peněz upravující do značné míry záležitosti, jichž se tato směrnice týká. EU tuto úmluvu podepsala v roce 2009, ale dosud ji neratifikovala. Konkrétně čl. 2 odst. 1 směrnice ve srovnání s Varšavskou úmluvou omezuje rozsah predikativních trestných činů, což je možnost, kterou

⁶ Úmluva Rady Evropy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu a o financování terorismu (CETS č. 198).

úmluva umožňuje. Komise plánuje přijmout návrh rozhodnutí Rady, které by EU umožnilo ratifikovat Varšavskou úmluvu, a v této souvislosti by se mohla touto otázkou zabývat.

Na **úrovni EU** je směrnice **v souladu s dalšími legislativními nástroji v této oblasti**. Jak je uvedeno v Evropské strategii vnitřní bezpečnosti (ProtectEU)⁷, EU posílila své úsilí novými pravidly proti praní peněz, včetně zřízení Orgánu EU pro boj proti praní peněz, a novou směrnicí o vymáhání a konfiskaci majetku, která má zásadní význam pro řešení finančních motivů organizované trestné činnosti, rychlé zajištění nezákonného majetku a konfiskaci zisků z trestné činnosti. Tento vývoj je v souladu se zesílenou trestněprávní reakcí na praní peněz, kterou směrnice přinesla.

Směrnice však ve srovnání s nejnovějšími směrnicemi v oblasti trestního práva vykazuje určité nedostatky, například pokud jde o trestné činy proti životnímu prostředí nebo o porušení omezujících opatření v souvislosti s uplatňováním dalších trestů vůči fyzickým osobám a sankcí vůči právnickým osobám.

Pokud jde o **uplatňování dalších trestů vůči fyzickým osobám**, směrnice vyžaduje, aby členské státy zavedly kromě trestů odnětí svobody další sankce nebo opatření vůči pachatelům praní peněz, aniž by upřesnily, o jaký typ opatření se jedná, což vede k rozdílům v provedení ve vnitrostátním právu. Naproti tomu novější trestněprávní nástroje EU výslovně uvádějí možná opatření, která mohou členské státy uplatňovat vůči fyzickým osobám, jako jsou pokuty, vyloučení z financování a veřejných zakázek, odebrání povolení nebo dočasný zákaz kandidatury na veřejnou funkci.

Podobný problém nastává i v případě **sankcí pro právnické osoby**. Směrnice vyžaduje, aby členské státy stanovily pokuty trestní nebo jiné povahy, a obsahuje seznam možných dalších sankcí, které jsou pouze volitelné a nejsou dostatečně podrobně definovány. To sice poskytuje členským státům potřebnou flexibilitu, ale je to v rozporu s nejnovějšími právními předpisy v oblasti trestního práva, které stanoví minimální výši maximálních pokut za všechny trestné činy, jež se vypočítávají buď na základě procenta celosvětového obratu právnické osoby, nebo na základě pevné částky⁸.

3.4. Přidaná hodnota Unie

Z hlediska **přidané hodnoty Unie** má provádění směrnice **pozitivní přínos** vyplývající z legislativních opatření na úrovni EU, kterého by členské státy jednotlivě pravděpodobně nedosáhly. Směrnice vytvořila **více homogenní podmínky pro boj proti praní peněz v celé EU**, což zúčastněné strany z oblasti soudnictví a prosazování práva považují za pozitivní, neboť to přispívá k větší právní jednotnosti a usnadňuje přeshraniční spolupráci. Výše uvedené rozdíly v definici a stíhání trestných činů praní peněz, zejména pokud jde o samostatné praní

⁷ [EUR-Lex – 52025DC0148 – CS – EUR-Lex](#).

⁸ Například směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ze dne 11. dubna 2024 o trestněprávní ochraně životního prostředí ukládá členským státům povinnost stanovit pokuty pro právnické osoby v případě konkrétních trestných činů. Tato směrnice dále stanoví, že maximální výše těchto pokut činí nejméně 5 % nebo paušální částku 40 000 000 EUR za určité trestné činy související se znečišťováním životního prostředí a 3 % nebo 24 000 000 EUR za jiné trestné činy, jako je nezákonné obchodování s volně žijícími a planě rostoucími druhy.

peněz, a rozdílné uplatňování dobrovolných ustanovení týkajících se trestů pro fyzické a právnické osoby však naznačují, že stále existuje potenciál pro další harmonizaci v rámci celé EU.

3.5. Relevance

Cíle a opatření směrnice jsou i nadále relevantní s ohledem na problémy v oblasti praní peněz a organizované trestné činnosti: podle posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti, které vypracoval Europol za rok 2025, hraje praní peněz i nadále klíčovou roli, neboť umožňuje pachatelům trestných činů mít zisk z nezákonné činnosti a je páteří organizované trestné činnosti⁹. Způsoby spáchání trestného činu praní peněz navíc často zahrnují vícenásobné transakce v různých jurisdikcích mimo EU, čímž se využívají rozdíly v právní úpravě a vytváří se složitá stopa, která ztěžuje finanční vyšetřování: harmonizovaná reakce na trestné činy ve všech členských státech je proto stejně důležitá jako kdykoli předtím. Podle Europolu je zároveň praní peněz stále více usnadňováno digitálními platformami a posilováno novými technologiemi¹⁰ – technologicky neutrální charakter směrnice umožňuje přizpůsobit trestněprávní reakci tomuto vývoji a zajistit, aby si směrnice zachovala svou relevanci bez ohledu na technologický vývoj.

3.6. Dopady na základní práva a svobody

Orgány členských států, EU a mezinárodní subjekty se obecně domnívají, že směrnice je v souladu s normami základních práv, včetně Listiny základních práv Evropské unie, nebo neuvedly žádné dostupné údaje. Další zúčastněné strany – zejména nevládní organizace, expertní skupiny typu „think-tank“ a akademická obec – vyjádřily obavy ohledně možného dopadu na ochranu presumpce nevinu při uplatňování samostatného trestného činu praní peněz, ohledně zákazu dvojího trestu (zásada *ne bis in idem*) v případech samopraní¹¹, jakož i ohledně jasnosti definice trestných činů a trestů a/nebo přiměřenosti trestů, zejména pokud je predikativní trestný čin méně závažný.

Celkově lze na základě zpětné vazby od většiny zúčastněných stran konstatovat, že trestné činy praní peněz jsou vymezeny jasně, přesně a předvídatelně a že tresty jsou přiměřené a úměrné závažnosti těchto trestných činů. Základní práva jsou zajištěna prostřednictvím pravidel stanovených v šesti směrnicích EU o procesních právech, v Listině a v Evropské úmluvě o lidských právech, jakož i v obecných zásadách trestního práva. Kromě toho podléhá uplatňování vnitrostátních předpisů provádějících směrnici kontrole vnitrostátních soudů, které musí zajistit jejich soulad se základními právy a svobodami.

4. ZÁVĚRY A ZÍSKANÉ POZNATKY

Má se za to, že směrnice do značné míry splnila své cíle, neboť zvýšila schopnost příslušných orgánů vyšetřovat a stíhat praní peněz prostřednictvím posílení úpravy trestných činů a

⁹ europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/EU-SOCTA-2025.pdf.

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Stejně jako v případě samopraní není rozdíl mezi predikativním trestným činem a trestným činem praní peněz často jednoznačný, takže v případě odsouzení za predikativní trestný čin a trestný čin praní peněz hrozí dvojí trest za stejný čin.

zpřísnění trestů a usnadnila přeshraniční vyšetřování, aniž by způsobila významné dodatečné náklady nebo měla negativní dopad na základní práva. Přesto zde zůstávají některé výzvy, zejména zvýšení účinnosti a soudržnosti některých ustanovení s ostatními nástroji EU.

Vzhledem k délce trestního řízení se navíc plný dopad směrnice projeví až v nadcházejících letech. Je proto důležité, aby Komise nadále sledovala dopady směrnice, včetně dopadů na základní práva a svobody.

Hodnocení odhalilo řadu získaných zkušeností a je na členských státech, zda se rozhodnou je při provádění směrnice ve vnitrostátním právu i při jejím uplatňování zohlednit.

- **Větší jasnost v oblasti samostatného praní peněz**

Aby se zajistilo, že orgány nebudou v zásadě muset prokazovat všechny prvky predikativního trestného činu, měly by být vyjasněny **požadavky nezbytné ke stanovení predikativního trestného činu nebo nezákonného původu majetku, který je předmětem praní peněz**, čímž se podpoří jednotné uplatňování samostatného trestného činu praní peněz a usnadní se vyšetřování a stíhání případů praní peněz ve všech členských státech EU.

- **Stanovení nejnižší maximální výše trestů a sankcí pro fyzické a právnické osoby a stanovení dalších trestů a opatření**

Zajistila by se tak větší soudržnost v zájmu sladění ustanovení o trestech a sankcích pro fyzické a právnické osoby s nově přijatými trestněprávními předpisy EU, jako je směrnice (EU) 2024/1203 o trestněprávní ochraně životního prostředí a směrnice (EU) 2024/1226 o porušení omezujících opatření Unie. To by mělo zahrnovat stanovení druhu dodatečných trestů nebo opatření, které mohou členské státy uložit pachatelům trestného činu praní peněz vedle trestu odnětí svobody, a stanovení zvláštních sankcí pro právnické osoby, zejména nejnižší maximální výše pokut, která se vypočítá buď na základě celosvětového obratu právnické osoby, nebo na základě pevně stanovených částek. Tím by se zajistily rovné podmínky ve všech členských státech a posílil by se odrazující účinek sankcí za trestné činy praní peněz.

- **Upřesnění definice majetku**

Měla by být upřesněna definice „majetku“, která by výslovněji zahrnovala všechny možné formy nezákonných zisků, včetně přímých výnosů, úspor nákladů získaných z daňových trestných činů a nepřímých výnosů z trestné činnosti.

- **Soulad s mezinárodními nástroji**

Zajištění souladu mezi směrnicí a Varšavskou úmluvou by posílilo soudržnost mezi oběma nástroji.

- **Sledování dopadů směrnice**

Za účelem sledování dopadů směrnice bude Komise i nadále spolupracovat s příslušnými zúčastněnými stranami prostřednictvím *fóř*, jako je Odborná skupina Komise pro politiku EU v oblasti trestního práva, Operační síť finančních vyšetřovatelů pro boj proti praní peněz (AMON), Evropská multidisciplinární platforma pro boj proti hrozbám vyplývajícím z trestné

činnosti (EMPACT), nová Síť pro spolupráci v oblasti vymáhání a konfiskace majetku, Camdenská síť úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti (CARIN), Justiční skupina Eurojustu zaměřená na oblast praní peněz a vymáhání majetku a Evropská justiční síť pro organizovanou trestnou činnost.

Komise bude pokračovat v dialogu s členskými státy a všemi zúčastněnými stranami, aby zajistila, že trestněprávní reakce na praní peněz bude účinná, v souladu s politikami EU v této oblasti a aktuální, a to s ohledem na vyvíjející se trendy a způsoby páchaní trestných činů zločineckými skupinami ve finanční oblasti.

Tato doporučení jsou důležitým příspěvkem k úsilí na úrovni EU o prosazování přístupu založeného na sledování toku peněz jako klíčové složky boje proti organizované trestné činnosti, což je oblast, kterou strategie ProtectEU vyzdvihla jakožto klíčovou pro zajištění silné justiční reakce na nejnebezpečnější zločinecké sítě.